xuất tôi ra khỏi KQ, ra trình diện trường HSQ Đồng Đế (cơ hội để gặp ông bạn Đ/Úy) và sẽ xuống Trung Sĩ khi ra trường vì lý do kỷ luật ký bởi Ch/Tướng Nguyễn Ngọc Oánh, Chỉ Huy Trưởng TTHL KQ Nha Trang. Cả một bầu trời KQ mơ mộng sụp đổ, bao nhiêu mơ ước đã trở thành mây khói, tôi hơi đau khổ nhưng không biết làm sao hơn, thôi thì tạm chấp nhận cho số phận của mình vậy.

Một lần nữa, tôi quyết định sẽ không báo cho nhà biết, tôi chỉ viết một bức thư về cho thằng bạn thân trong Trung Học, đại khái báo cho nó là "khi mày nhận được thư này thì có thể tao đã về Bộ Binh". Bây giờ tôi mới tin con người đếu có số phận cả, mình có muốn cũng không được và không muốn thì cũng không tránh khỏi. Thằng bạn nhận thơ ngày thứ sáu cũng đúng là ngày ông bố tôi sang nhà nó để hỏi thăm về tin tức của tôi, tôi nghe kể lại là hai người đang nói chuyện thì ông phát thư đến. Sau khi đọc thư xong bố tôi về nhà và tìm phương tiện ra Nha Trang, trưa thứ bảy bố có mặt ở Nha Trang, đến trại Phi Dũng bố vào gặp Tr/Tá Trung, hai người đi gặp Ch/Tướng Oánh.

Theo Sự Vụ Lệnh thì tôi sẽ rời KQ ngày thứ ba, sáng thứ hai tôi có Sự Vụ Lệnh mới hủy bỏ Sự Vụ Lệnh cũ, tôi được ở lại KQ, dù rằng chẳng bao lâu sau thì cũng phải gián đoạn vĩnh viễn nhưng tôi vẫn cảm thấy may mắn là được mặc bộ đồ KQ cho đến ngày cuối cùng.

Người ca sĩ của trường HSQ Đồng Đế bỗng dưng trở thành người xa lạ, cô hàng café bỗng dưng trở thành người tình cho đến ngày tôi rời bỏ Nha Trang ngày 1 tháng 4 năm 1975. Tôi rời Sài Gòn ngày 30 tháng tư năm 1975 trên chiếc tàu Trường Xuân mang theo một mối tình thật ngắn ngủi nhưng đầy những cam go của một con người mang số phận……"Khổ vì gái"

▪ **Nguyễn Việt Hùng (hung45qs)**

những cánh chim non
(Tôi Bị Ói)

Bebau

(Những chi tiết và tên nhân vật đều có thật, và người viết cố gắng diễn tả đúng và trung thực...những ngày học bay của mình)

Sáng hôm nay, sau khi thức dậy, nhìn ra ngoài đường, cả thành phố Portland bị bao phủ một lớp đá dầy, ngoài đường đóng băng không ai đi được, ngồi đây xem đi xem lại video clip của chiếc Trực thăng bị nạn rớt xuống biển, và truyện của một người Phi Công khu trục bị bắn rơi, tự nhiên tôi cảm thấy buồn và thương cho những Anh hùng vắn số, could've been me ! Trời ơi tội nghiệp qúa! Đã hơn ba mươi năm rồi tôi còn nhớ rõ như ngày hôm qua.

Cuộc đời bay bổng của tôi lận đận vô cùng, những ngày đầu học bay Cessna T-41 là những ngày đau khổ nhất của cuộc đời tôi, mấy rides đầu tiên liên tiếp tôi bị ói, và khi bị ói thì mệt và chóng mặt, như vậy thì làm sao học bay được nữa, vì quá lo lắng nên hể nghe đến đi bay là mặt mày tôi xanh lè xanh lét, bao tử tôi đau và sôi lên.

Sau mấy tuần học bay khoá 75-02 bắt đầu solo .. nhưng tôi thì vẫn còn bay straight and level (bình phi), khi Thầy tôi bắt đầu chỉ dẫn cách làm những động tác khó như quẹo gắt (steep bank turn) hoặc triệt nâng (stall), mỗi lần như vậy là tôi chuẩn bị bao ni lông để